

231 15.02.2019

romania2019.eu

R O M Â N I A
CURTEA CONSTITUȚIONALĂ
CABINETUL PREȘEDINTELUI

Palatul Parlamentului

Calea 13 Septembrie nr.2, Intrarea B1, Sectorul 5, 050725, București, România

Telefon: (+40-21) 313.25.31; Fax: (+40-21) 312.54.80

Internet: <http://www.ccr.ro> E-mail: pres@ccr.ro

Dosarul nr.1850A/2018

CURTEA CONSTITUȚIONALĂ
REGISTRATURĂ JURISDICȚIONALĂ
NR. 1035 / 14 FEB 2019

Domnului
Călin Constantin Anton POPESCU – TĂRICEANU
Președintele Senatului

Vă comunicăm, alăturat, în copie, Decizia nr. 22 din 16 ianuarie 2019, prin care Curtea Constituțională, cu unanimitate de voturi, a admis obiecția de neconstituționalitate formulată de un număr de 60 de deputați aparținând Grupului parlamentar al Partidului Național Liberal și a constatat că Legea pentru modificarea și completarea Legii nr.254/2013 privind executarea pedepselor și a măsurilor privative de libertate dispuse de organele judiciare în cursul procesului penal este neconstituțională, în ansamblul său.

Vă asigurăm, domnule Președinte, de deplina noastră considerație.

Președinte,

prof. univ. dr. Valer DORNEANU

ROMÂNIA
CURTEA CONSTITUȚIONALĂ

Dosarul nr.1850A/2018

DECIZIA nr.22
din 16 ianuarie 2019

referitoare la obiecția de neconstituționalitate a Legii pentru modificarea și completarea Legii nr.254/2013 privind executarea pedepselor și a măsurilor privative de libertate dispuse de organele judiciare în cursul procesului penal

Valer Dorneanu	- președinte
Marian Enache	- judecător
Petre Lăzăroiu	- judecător
Mircea Ștefan Minea	- judecător
Daniel Marius Morar	- judecător
Mona-Maria Pivniceru	- judecător
Livia Doina Stanciu	- judecător
Simona-Maya Teodoroiu	- judecător
Varga Attila	- judecător
Marieta Safta	- prim magistrat-asistent

1. Pe rol se află soluținarea obiecției de neconstituționalitate a dispozițiilor Legii pentru modificarea și completarea Legii nr.254/2013 privind executarea pedepselor și a măsurilor privative de libertate dispuse de organele judiciare în cursul procesului penal, formulată de un număr de 60 de deputați aparținând Grupului parlamentar al Partidului Național Liberal.

2. Obiecția de neconstituționalitate a fost formulată în temeiul art.146 lit.a) teza întâi din Constituție, art.11 alin.(1) lit.A.a) și al art.15 din Legea nr.47/1992 privind organizarea și funcționarea Curții Constituționale, a fost înregistrată la Curtea Constituțională cu nr.9695 din 22 noiembrie 2018 și constituie obiectul Dosarului nr.1850A/2018.

3. **În motivarea obiecției de neconstituționalitate**, se susține că legea criticată este, în integralitate, neconstituțională, deoarece încalcă efectul obligatoriu *erga*

omnes al deciziilor Curții Constituționale, respectiv a fost adoptată cu nerespectarea Deciziei nr.561 din 18 septembrie 2018 a Curții Constituționale.

4. Autorii sesizării evidențiază, mai întâi, parcursul adoptării acestei legi în Parlament, precum și faptul că împotriva sa au fost formulate obiecții de neconstituționalitate de către Înalta Curte de Casație și Justiție și, respectiv, Președintele României, admise de Curtea Constituțională. Ca urmare a sesizării Președintelui României, Curtea Constituțională a constatat că legea este neconstituțională în ansamblul său, pentru motivul extrinsec de neconstituționalitate referitor la încălcarea principiului bicameralismului în procesul de adoptare a legii. Or, conform par.32 din Decizia nr.432 din 21 iunie 2018 a Curții Constituționale, dacă o lege este constatată, în ansamblul său, ca neconstituțională, Parlamentul României are obligația de a înceta, de drept, procedura legislativă asupra legii neconstituționale.

5. Se susține că, deși avea cunoștință de declararea ca neconstituțională, în ansamblul său, a acestei legi (punctul B al comunicatului de presă din data de 18 septembrie 2018 al Curții Constituționale), Senatul României a procedat, în data de 29 octombrie 2018, la reexaminarea legii neconstituționale, dovada continuării procedurii fiind existența aceleiași număr de înregistrare a acesteia în procesul legislativ (L 271/2017 la Senatul României și PLx553/2017 la Camera Deputaților), atât înainte de declararea sa ca neconstituțională, cât și ulterior în procedura de reexaminare.

6. După adoptarea legii în Senatul României, procedura legislativă a continuat în Camera Deputaților, unde s-a desfășurat după publicarea Deciziei nr.561 din 18 septembrie 2018 în Monitorul Oficial al României, Partea I, din 1 noiembrie 2018, dată la care Parlamentul trebuia să constate încetarea de drept a procedurii legislative cu privire la Legea pentru modificarea și completarea Legii nr.254/2013 privind executarea pedepselor și a măsurilor privative de libertate dispuse de organele judiciare în cursul procesului penal.

7. Se apreciază că situația este aidoma cu precedentul legislativ referitor la Legea privind modificarea și completarea Legii nr.334/2016 privind finanțarea partidelor politice și a campaniilor electorale, care a determinat Curtea Constituțională să pronunțe două decizii de admitere a unor obiecții de neconstituționalitate a legii în ansamblul său, respectiv Decizia nr.718 din 8 noiembrie 2017 și Decizia nr.432 din 21 iunie 2018. Prin cea de-a doua decizie pronunțată, Curtea Constituțională a statuat că procedura reexaminării nu poate fi aplicată când în discuție este un act normativ declarat neconstituțional în ansamblul său. În acest caz legiuitorul nu poate acoperi viciul de neconstituționalitate constatat în respectiva decizie de admitere prin procedura reexaminării, urmând a constata încetarea procesului legislativ la data publicării deciziei în Monitorul Oficial al României, Partea I, fără a fi necesară declanșarea unei proceduri parlamentare în acest sens.

8. Se arată că, *mutatis mutandis*, situația descrisă se aplică și legii referitoare la modificarea și completarea Legii nr.254/2013 privind executarea pedepselor și a măsurilor privative de libertate dispuse de organele judiciare în cursul procesului penal. În opinia autorilor sesizării, Parlamentul a ignorat starea de drept, astfel cum a fost descrisă în jurisprudența Curții Constituționale, și a procedat la reexaminarea legii neconstituționale. Procedura constituțională care trebuia aplicată era încetarea de drept a procesului legislativ. Întrucât nu a procedat astfel, legea adoptată este neconstituțională în ansamblul său, încălcând prevederile art.147 alin.(4) din Constituție.

9. În conformitate cu dispozițiile art.16 alin.(2) din Legea nr.47/1992 privind organizarea și funcționarea Curții Constituționale, sesizarea a fost comunicată președinților celor două Camere ale Parlamentului și Guvernului, pentru a transmite punctele lor de vedere.

10. **Președintele Camerei Deputaților** a transmis punctul său de vedere înregistrat la Curtea Constituțională cu nr.9940 din 28 noiembrie 2018, prin care apreciază că obiecția de neconstituționalitate este neîntemeiată.

11. Se arată, în esență, că drept urmare a Deciziei Curții Constituționale nr.453 din 4 iulie 2018, Legea pentru modificarea și completarea Legii nr.254/2013 privind executarea pedepselor și a măsurilor privative de libertate dispuse de organele judiciare în cursul procesului penal a fost trimisă spre reexaminare la Senat la data de 17 iulie 2018 și adoptată la data de 29 octombrie 2018. La data de 31 octombrie 2018, legea a fost prezentată în Biroul permanent al Camerei Deputaților și adoptată în ședința din 14 noiembrie 2018 cu următorul vot: 176-pentru, 93-contra, 1-abținere. La data de 19 noiembrie 2018, această lege a fost depusă la Secretarul general pentru exercitarea dreptului de sesizare a Curții Constituționale.

12. Se apreciază că susținerea autorilor nu este întemeiată, întrucât, având în vedere prevederile art.147 din Constituție și Decizia Curții Constituționale nr.453 din 4 iulie 2018, Parlamentul a reexaminat legea în cauză, respectând cele stabilite de Curtea Constituțională în considerentele și dispozitivul deciziei menționate. Ca urmare, legea criticată este constituțională, iar sesizarea formulată este neîntemeiată.

13. **Președintele Senatului și Guvernul** nu au transmis Curții Constituționale punctele lor de vedere.

14. La termenul de judecată stabilit pentru data de 19 decembrie 2018, Curtea a amânat dezbaterile pentru 16 ianuarie 2019, dată la care a pronunțat prezenta decizie.

CURTEA,

examinând obiecția de neconstituționalitate, punctul de vedere al președintelui Camerei Deputaților, raportul întocmit de judecătorul-raportor, dispozițiile legii criticate, raportate la prevederile Constituției, precum și Legea nr.47/1992, reține următoarele:

15. Curtea a fost legal sesizată și este competentă, potrivit dispozițiilor art.146 lit.a) din Constituție, precum și ale art.1, art.10, art.15 și art.18 din Legea nr.47/1992, să soluționeze obiecția de neconstituționalitate.

16. Astfel, sesizarea a fost formulată de un număr de 60 de deputați, tabelul cu semnăturile acestora, în original, fiind atașat actului de sesizare a Curții Constituționale. Obiectul sesizării se încadrează în competența Curții delimitată de textele mai sus menționate, acesta vizând Legea pentru modificarea și completarea Legii nr.254/2013 privind executarea pedepselor și a măsurilor privative de libertate dispuse de organele judiciare în cursul procesului penal, lege adoptată de Parlament, și nepromulgată. În ceea ce privește termenul de sesizare, se constată că, potrivit fișei legislative, legea criticată a fost adoptată în data de 14 noiembrie 2018. Pentru exercitarea dreptului de sesizare asupra constituționalității legii, aceasta a fost depusă la Secretarul general al Camerei Deputaților la data de 19 noiembrie 2018, iar la data de 20 noiembrie 2018 a fost depusă la Secretarul general al Senatului. La data de 24 noiembrie 2018 legea a fost trimisă la promulgare. Sesizarea de neconstituționalitate a fost înregistrată la Curtea Constituțională în data de 22 noiembrie 2018, așadar în cadrul termenului legal, conform distincțiilor stabilite de Curtea Constituțională în acest sens (a se vedea Decizia Curții Constituționale nr.67 din 21 februarie 2018, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr.223 din 13 martie 2018, par.70).

17. **Obiectul controlului de constituționalitate** îl constituie Legea pentru modificarea și completarea Legii nr.254/2013 privind executarea pedepselor și a măsurilor privative de libertate dispuse de organele judiciare în cursul procesului penal, criticată exclusiv sub aspectul procedurii de adoptare, așadar al constituționalității extrinseci.

18. **Prevederile constituționale invocate** în susținerea obiecției de neconstituționalitate sunt cuprinse în art.147 alin.(4), care consacră efectul general obligatoriu al deciziilor Curții Constituționale, de la data publicării în Monitorul Oficial al României. Se susține, în esență, că legea ce formează obiectul sesizării a fost adoptată cu nerespectarea Deciziei nr. 561 din 18 septembrie 2018, prin care Curtea a admis obiecția de neconstituționalitate și a constatat că Legea pentru modificarea și completarea Legii nr.254/2013 privind executarea pedepselor și a

măsurilor privative de libertate dispuse de organele judiciare în cursul procesului penal este neconstituțională, în ansamblul ei.

19. **Analizând criticile de neconstituționalitate formulate**, Curtea constată că acestea se bazează pe interpretarea dată în jurisprudența sa dispozițiilor art.147 (4) din Constituție, într-un context specific, și anume al reexaminării unei legi în privința căreia Curtea a pronunțat două decizii în control *a priori*. Prima dintre acestea, în ordinea cronologică, a vizat constatarea neconstituționalității unor dispoziții ale legii, iar cea de-a doua a vizat constatarea neconstituționalității legii în ansamblul său. Ca urmare, Curtea urmează să stabilească, pe baza examinării parcursului legislativ al actului normativ criticat, dacă în situația particulară relevată în prezenta obiecție de neconstituționalitate au fost respectate prevederile constituționale invocate.

20. Examinând **parcursul legislativ al actului normativ criticat**, Curtea constată că Proiectul de Lege pentru modificarea Legii nr.254/2013 a fost înregistrat la Senat, în calitate de Cameră de reflecție, la data de 4 septembrie 2017 (L271). La data de 4 decembrie 2017 a fost adoptat de Senat ca urmare a depășirii termenului de adoptare, potrivit art.75 alin.(2) teza a treia din Constituția României. La data de 7 decembrie 2017, proiectul adoptat de Senat a fost înregistrat la Camera Deputaților (PL-x nr.553/2017), fiind adoptat de Camera Deputaților în data de 6 iunie 2018. La data de 16 iunie 2018, legea a fost trimisă Președintelui României, pentru promulgare.

21. În data de 11 iunie 2018, Curtea Constituțională a fost sesizată cu obiecția de neconstituționalitate a dispozițiilor articolului unic pct. 2-5 și pct. 10 din Legea pentru modificarea și completarea Legii nr. 254/2013 privind executarea pedepselor și a măsurilor privative de libertate dispuse de organele judiciare în cursul procesului penal, obiecție formulată de Înalta Curte de Casație și Justiție, constituită în Secții Unite. Prin **Decizia nr.453 din 4 iulie 2018, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 617 din 18 iulie 2018, Curtea a admis obiecția de neconstituționalitate și a constatat că dispozițiile articolului unic pct. 2-5 și pct.**

10 din Legea pentru modificarea și completarea Legii nr. 254/2013 privind executarea pedepselor și a măsurilor privative de libertate dispuse de organele judiciare în cursul procesului penal sunt neconstituționale.

22. În aceeași dată la care s-a pronunțat decizia menționată, respectiv 4 iulie 2018, a fost înregistrată la Curtea Constituțională obiecția de neconstituționalitate formulată de Președintele României cu privire la Legea pentru modificarea și completarea Legii nr. 254/2013 privind executarea pedepselor și a măsurilor privative de libertate dispuse de organele judiciare în cursul procesului penal, în ansamblul său. Este vorba despre aceeași formă a legii, asupra căreia Curtea se pronunțase prin Decizia nr.453 din 4 iulie 2018, în raport cu criticile punctuale ale Înaltei Curți de Casație și Justiție. **Prin Decizia nr.561 din 18 septembrie 2018, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr.922 din 1 noiembrie 2018, Curtea a admis obiecția de neconstituționalitate formulată de Președintele României și a constatat că legea criticată este neconstituțională, în ansamblul ei.**

23. În intervalul de timp până la pronunțarea și, respectiv, publicarea Deciziei Curții Constituționale nr.561 din 18 septembrie 2018, Senatul a declanșat, în data de 17 iulie 2018, procedura de reexaminare a legii pentru punerea în acord cu Decizia nr.453 din 4 iulie 2018 a Curții Constituționale, legea reexaminată fiind adoptată în data de 29 octombrie 2018 (așadar după data pronunțării și înainte de data publicării Deciziei nr.561 din 18 septembrie 2018, prin care se constatare neconstituționalitatea legii, în ansamblul său, în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr.922 din 1 noiembrie 2018).

24. În data de 31 octombrie 2018, legea a fost prezentată în Biroul permanent al Camerei Deputaților, a fost trimisă pentru raport la Comisia juridică, de disciplină și imunități, în data de 13 noiembrie s-a primit raportul (9 amendamente admise, 9 amendamente respinse), iar la data de 14 noiembrie 2018 a fost adoptată de Camera Deputaților, în calitate de Cameră decizională (așadar după data pronunțării și publicării Deciziei nr.561 din 18 septembrie 2018 în Monitorul Oficial al României,

Partea I, nr.922 din 1 noiembrie 2018). În data de 24 noiembrie 2018, legea a fost trimisă Președintelui României, în vederea promulgării.

25. **Referitor la efectele deciziilor Curții Constituționale**, alin.(4) al art.147, invocat de autorii sesizării, prevede că *"De la data publicării, deciziile sunt general obligatorii și au putere numai pentru viitor."* Același articol din Constituție stabilește însă, într-un alineat distinct, efectul specific al deciziilor Curții Constituționale pronunțate în cadrul controlului de constituționalitate al legilor înainte de promulgare. Astfel, potrivit alin.(2) al art.147 din Constituție, *"În cazurile de neconstituționalitate care privesc legile, înainte de promulgarea acestora, Parlamentul este obligat să reexamineze dispozițiile respective pentru punerea lor de acord cu decizia Curții Constituționale"*.

26. Interpretând dispozițiile art.147 alin.(2) din Constituție, Curtea a distins în privința efectelor pe care le produce decizia sa de constatare a neconstituționalității unor dispoziții din lege înainte de promulgare și decizia de constatare a neconstituționalității legii în ansamblul său. Cu referire la cea de-a doua situație menționată, Curtea a statuat, de principiu, că pronunțarea unei astfel de decizii are un efect definitiv cu privire la acel act normativ, consecința fiind încetarea procesului legislativ în privința respectivei reglementări.

27. Potrivit jurisprudenței Curții Constituționale în această materie, reexaminarea, așa cum este menționată în cuprinsul art.147 alin. (2) din Constituție, vizează punerea de acord cu decizia Curții a acelor dispoziții constatate neconstituționale, dintr-o lege nepromulgată încă. Așadar, procedura reexaminării nu poate fi aplicată, de principiu, când în discuție este un act normativ declarat neconstituțional în ansamblul său. În acest caz legiuitorul nu poate acoperi viciul de neconstituționalitate constatat prin respectiva decizie de admitere prin procedura reexaminării, urmând a constata încetarea procesului legislativ, la data publicării deciziei Curții Constituționale în Monitorul Oficial al României, Partea I, fără a fi necesară declanșarea unei proceduri parlamentare distincte în acest sens. Aceasta deoarece însăși decizia Curții reprezintă, prin raportare la art.147 alin.(4) din

Constituție, temeiul pentru încetarea de drept a respectivului demers legislativ. Mai departe, este opțiunea legiuitorului dacă decide să mai legisfereze în respectiva materie sau nu, iar dacă își menține voința de reglementare, atunci trebuie să o facă *ab initio*, în cadrul unui nou proces legislativ, cu parcurgerea tuturor etapelor sale specifice: înregistrarea unei inițiative legislative, însoțită de expunerea de motive, solicitarea și obținerea avizelor necesare, procedura întocmirii rapoartelor în comisiile de specialitate ale fiecărei Camere, dezbaterile și votul din fiecare Cameră, potrivit competenței stabilite de art. 75 din Constituție. Aceasta în considerarea prevederilor art.61 alin. (1) din Constituție, care stabilesc că "*Parlamentul este organul reprezentativ suprem al poporului român și unica autoritate legiuitoare a țării*", iar "*competența de legiferare a acestuia cu privire la un anumit domeniu nu poate fi limitată dacă legea astfel adoptată respectă exigențele Legii fundamentale. Prin urmare, opțiunea legiuitorului de a legifera în materia în care Curtea Constituțională a admis o sesizare de neconstituționalitate cu privire la o lege în ansamblul său presupune parcurgerea tuturor fazelor procesului legislativ prevăzut de Constituție și de regulamentele celor două Camere ale Parlamentului.*" (a se vedea, cu titlu exemplificativ, Decizia nr. 308 din 28 martie 2012, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 309 din 9 mai 2012, Decizia nr. 1 din 10 ianuarie 2014, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 123 din 19 februarie 2014, sau Decizia 619 din 11 octombrie 2016, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 6 din 4 ianuarie 2017).

28. Interpretarea dată textelor constituționale de către Curtea Constituțională este general obligatorie, în temeiul art.147 alin.(4) din Constituție. În această privință, Curtea a statuat în mod constant că forța obligatorie care însoțește actele jurisdicționale ale Curții - deci și deciziile - se atașează nu numai dispozitivului, ci și considerentelor pe care se sprijină aceasta (a se vedea, în acest sens, Decizia nr. 414 din 14 aprilie 2010, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 291 din 4 mai 2010, Decizia nr. 903 din 6 iulie 2010, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 584 din 17 august 2010, Decizia nr. 727 din 9 iulie 2012,

publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 477 din 12 iulie 2012, Decizia nr. 1.039 din 5 decembrie 2012, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 61 din 29 ianuarie 2013).

29. Aplicând considerentele de principiu care circumstanțiază efectele deciziilor Curții Constituționale pronunțate în exercitarea controlului de constituționalitate al legii înainte de promulgare la situația care rezultă din parcursul legislativ al legii examinate, Curtea reține că, în cauză, a fost declanșată procedura reexaminării legii în baza primei decizii pe care a pronunțat-o cu privire la această lege, adică Decizia nr.453 din 4 iulie 2018, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 617 din 18 iulie 2018, prin care Curtea a admis obiecția de neconstituționalitate formulată de Înalta Curte de Casație și Justiție, constituită în Secții Unite, și a constatat că dispozițiile articolului unic pct. 2-5 și pct. 10 din Legea pentru modificarea și completarea Legii nr. 254/2013 privind executarea pedepselor și a măsurilor privative de libertate dispuse de organele judiciare în cursul procesului penal sunt neconstituționale. Dovadă în acest sens este Raportul comun asupra Legii nr.254/2013 privind executarea pedepselor și a măsurilor privative de libertate dispuse de organele judiciare întocmit de Comisia juridică, de numiri, disciplină, imunități și validări (XIX/142/2018) și de Comisia pentru constituționalitate (nr.LXVIII/1220/2018) din Senat, care specifică expres, în titlu, faptul că este întocmit ”ca urmare a Deciziei Curții Constituționale nr.453/2018”. Tot astfel este și Adresa nr.L271/2017 din 29 octombrie 2018, prin care s-a comunicat Camerei Deputaților că Legea nr.254/2013 privind executarea pedepselor și a măsurilor privative de libertate dispuse de organele judiciare ”reexaminată ca urmare a Deciziei Curții Constituționale nr.453/2018”, a fost adoptată de Senat, în calitate de primă Cameră sesizată, Camera Deputaților urmând să se pronunțe în calitate de Cameră decizională. Și în această din urmă Cameră, Raportul Comisiei juridice, de disciplină și imunități trimite tot la Decizia Curții Constituționale nr.453 din 4 iulie 2018. În același sens este, de altfel, și punctul de vedere transmis în dosarul Curții

Constituționale, în care se menționează punerea în acord a legii criticate cu Decizia nr.453 din 4 iulie 2018.

30. Procedura reexaminării a fost continuată în Parlament în pofida faptului că, pe parcursul său, mai precis între momentul adoptării de către Senat a formei reexamine, și cel al adoptării de către Camera Deputaților, Curtea Constituțională a pronunțat o nouă decizie prin care a constatat neconstituționalitatea aceleiași legi, în ansamblul său, în forma anterioară reexaminării, și anume Decizia nr.561 din 18 septembrie 2018, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr.922 din 1 noiembrie 2018. Prin această din urmă decizie, Curtea Constituțională a constatat ”existența unei configurații semnificativ diferite între forma legii criticate adoptate de Senat și forma adoptată de Camera Deputaților. Modificările și completările pe care Camera Deputaților le-a adus propunerii legislative adoptate de prima Cameră sesizată nu se raportează la materia avută în vedere de aceasta din urmă și deturbează concepția de ansamblu a acesteia, prin stabilirea unor soluții legislative diferite, ce se referă la alte instituții din materia executării pedepselor și a măsurilor privative de libertate dispuse de organele judiciare în cursul procesului penal, iar nu la cea avută în vedere inițial.” (par.52) Ca urmare, ”ținând cont de faptul că forma adoptată de Camera Deputaților modifică substanțial obiectul de reglementare și configurația legii adoptate în Camera de reflecție”, Curtea a constatat că au fost încălcate dispozițiile art. 75 din Constituție, referitoare la principiul bicameralismului (par.53)

31. Curtea observă și faptul că sesizarea care a determinat pronunțarea deciziei prin care a constatat neconstituționalitatea legii în ansamblul său s-a făcut de către Președintele României la data de 4 iulie 2018, adică în aceeași zi în care Curtea a pronunțat Decizia nr.453, în baza căreia s-a declanșat procedura de reexaminare. Așadar, înainte de a se proceda la declanșarea procedurii de reexaminare, era cunoscut faptul că în legătură cu această lege se formulase o nouă sesizare la Curtea Constituțională, după cum se cunoștea, la momentul la care legea reexaminată și-a continuat parcursul în Camera decizională (29 octombrie 2018) și a fost adoptată (14 noiembrie 2018), că instanța constituțională pronunțase o decizie prin care

constatase neconstituționalitatea legii în ansamblul său (pronunțare-18 septembrie 2018, publicare-1 noiembrie 2018), cu consecințele, din punctul de vedere al efectelor, consemnate în considerentele deciziilor prin care a statuat în sensul distincției mai sus menționate. Or, Raportul Comisiei juridice, de disciplină și imunități din Camera Deputaților (Camera decizională), din data de 13 noiembrie 2018, se referă exclusiv la Decizia Curții Constituționale nr.453 din 4 iulie 2018.

32. Contrar textelor constituționale de referință, așa cum au fost interpretate în jurisprudența în materie a Curții, Parlamentul a procedat la finalizarea procedurii de reexaminare a legii, fără a constata încetarea efectivă a procesului legislativ propriu legii examinate prin Decizia nr. 561 din 18 septembrie 2018, cu opțiunea de a iniția ulterior o nouă procedură de legiferare, dar cu respectarea considerentelor din decizie. Legea supusă controlului de constituționalitate nu este, în realitate, un alt act normativ, adoptat în urma parcurgerii propriului proces legislativ, distinct de cel anterior, ci reprezintă aceeași lege examinată cu prilejul pronunțării celor două decizii ale Curții Constituționale, singura diferență de fond fiind adusă cu prilejul reexaminării acesteia, și cu privire la care Curtea nu a fost investită pentru a se pronunța în această cauză.

33. Având în vedere toate aceste argumente, Curtea constată că Legea pentru modificarea și completarea Legii nr.254/2013 privind executarea pedepselor și a măsurilor privative de libertate dispuse de organele judiciare în cursul procesului penal este neconstituțională, în ansamblul său, fiind contrară prevederilor art. 147 alin.(2) și (4) din Legea fundamentală, cu referire la Decizia nr. 561 din 18 septembrie 2018 a Curții Constituționale.

34. Efectul juridic al prezentei decizii este circumscris art.147 alin. (4) din Legea fundamentală și jurisprudenței Curții în materie, astfel că Parlamentului îi revine în continuare obligația de a constata încetarea de drept a procesului legislativ, ca urmare a constatării neconstituționalității legii, în integralitatea sa, iar, în ipoteza inițierii unui nou demers legislativ cu privire la același domeniu de reglementare, de

a se conforma celor statuate atât prin decizia de față, cât și prin Decizia nr. 561 din 18 septembrie 2018.

36. Pentru considerentele arătate, în temeiul art.146 lit.a) și al art.147 alin.(4) din Constituție, precum și al art.11 alin.(1) lit.A.a), al art.15 alin.(1) și al art.18 alin.(2) din Legea nr.47/1992, cu unanimitate de voturi,

CURTEA CONSTITUȚIONALĂ

În numele legii

DECIDE:

Admite obiecția de neconstituționalitate formulată de un număr de 60 de deputați aparținând Grupului parlamentar al Partidului Național Liberal și constată că Legea pentru modificarea și completarea Legii nr.254/2013 privind executarea pedepselor și a măsurilor privative de libertate dispuse de organele judiciare în cursul procesului penal este neconstituțională, în ansamblul său.

Definitivă și general obligatorie.

Decizia se comunică Președintelui României, președinților celor două Camere ale Parlamentului și prim-ministrului și se publică în Monitorul Oficial al României, Partea I.

Pronunțată în ședința din data de 16 ianuarie 2019.

PREȘEDINTELE

CURȚII CONSTITUȚIONALE,

Prof.univ.dr. Valer Dorneanu

PRIM-MAGISTRAT-ASISTENT,

Marjeta Safta